

ORZECZENIE
GŁÓWNEJ KOMISJI ORZEKAJĄCEJ W SPRAWACH
O NARUSZENIE DYSCYPLINY FINANSÓW PUBLICZNYCH

Warszawa, dnia 24 września 2018 r.

Główna Komisja Orzekająca w Sprawach o Naruszenie Dyscypliny Finansów Publicznych
w składzie:

Przewodniczący:	<i>Członek GKO:</i>	Leszek Bielecki
Członkowie:	<i>Z-ca Przewodniczącego GKO:</i>	Mariusz Haładyj (spr.)
	<i>Członek GKO:</i>	Katarzyna Ronikier-Dolańska
Protokolant:		Dorota Machnicka

przy udziale Zastępcy Głównego Rzecznika Dyscypliny Finansów Publicznych Arkadiusza Babczuka, po rozpoznaniu, na rozprawie w dniu 24 września 2018 r., odwołania wniesionego przez Obrońcę Obwinionego (...) (zam. (...)) – w czasie popełnienia zarzucanego naruszenia dyscypliny finansów publicznych pełniącego funkcję Zastępcy Prezydenta Miasta (...), od orzeczenia Regionalnej Komisji Orzekającej w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych przy Regionalnej Izbie Obrachunkowej w Poznaniu z dnia 29 marca 2018 r. sygn. akt: DB-0965/77/16, w zakresie którym Regionalna Komisja Orzekająca uznała Obwinionego winnym popełnienia w dniu 27.02.2014 r. czynu określonego w art. 17 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 17 grudnia 2004 r. o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1458), zwanej uondfp, polegającego na opisaniu (rozdział 3 pkt 1 SIWZ zatwierdzonej przez Obwinionego) przedmiotu zamówienia publicznego na realizację zadania pn. „Promocja Miasta przez sport” (umowa z dnia 04.07.2014r. Nr WMC 75075/8/2014 za wynagrodzeniem 399.750,00 zł z VAT) w sposób, który mógłby utrudniać uczciwą konkurencję, tj. wskazanie w opisie przedmiotu zamówienia, że „Przedmiotem zamówienia jest promocja Miasta (...) poprzez sport przez podmiot posiadający drużynę żużlową występującą w Polskiej Lidze Żużlowej organizowanej przez Główna Komisję Sportu Żużlowego przy Polskim Związku Motorowym na poziomie nie

niższym niż rozgrywki I Ligi”, co jest niezgodne z przepisami art. 29 ust. 2 i art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 29 stycznia 2004r. Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2017r., poz. 1579 ze zm.),

Regionalna Komisja Orzekająca wymierzyła Obwinionemu karę upomnienia oraz obciążyła obowiązkiem zwrotu kosztów postępowania na rzecz Skarbu Państwa w wysokości 316,18 zł,
orzeka:

na podstawie art. 147 ust. 1 pkt 1 uondfp, utrzymuje w mocy zaskarżone orzeczenie.

Pouczenie:

Orzeczenie niniejsze jest prawomocne w dniu jego wydania. Na niniejsze orzeczenie – w terminie 30 dni od dnia jego doręczenia – służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę wnosi się za pośrednictwem Głównej Komisji Orzekającej.

Uzasadnienie

Regionalna Komisja Orzekająca w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych przy Regionalnej Izbie Obrachunkowej w Poznaniu orzeczeniem z 29 marca 2018 r. (DB-0965/77/16), wydanym na skutek orzeczenia Głównej Komisji Orzekającej w Sprawach o Naruszenie Dyscypliny Finansów Publicznych z 4 grudnia 2017 r. (BDF1.4800.33.2017), uchylającym orzeczenie Komisji I instancji z 20 lutego 2017 r. (DB-0965/77/16) i przekazującym w całości sprawę do ponownego rozpoznania, uznała, że (...), pełniący w czasie popełnienia naruszenia dyscypliny finansów publicznych funkcję Zastępcy Prezydenta Miasta (...), jest odpowiedzialny za naruszenie dyscypliny finansów publicznych określone w art. 17 ust. 1 pkt 1 ustawy z 17 grudnia 2004 r. o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych (uondfp). Naruszenie to polegało na opisanu w rozdziale 3 pkt 1 SIWZ zatwierdzonej przez Obwinionego przedmiotu zamówienia publicznego na realizację zadania pn. „Promocja Miasta (...) przez sport” w sposób, który mógłby utrudnić uczciwą konkurencję, tj. wskazanie w opisie przedmiotu zamówienia, że przedmiotem zamówienia jest promocja Miasta (...) poprzez sport przez podmiot posiadający drużynę żużlową występującą w Polskiej Lidze Żużlowej organizowanej przez Główną Komisję Sportu Żużlowego przy Polskim Związku Motorowym na poziomie nie niższym niż rozgrywki I Ligi”. Jest to niezgodne z przepisami art. 7 ust. 1 i 29 ust. 2 ustawy z 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych (PZP). Komisja I instancji ustaliła, że czyn został popełniony w dniu 27 lutego 2014 r.

Komisja I instancji wymierzyła Obwinionemu karę upomnienia oraz obciążyła go kosztami postępowania.

Jednocześnie, Obwiniony został uniewinniony od zarzutu popełnienia czynu polegającego na określeniu warunków udziału w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego na realizację zadania pn. „Promocja Miasta (...) przez sport” w sposób niezwiązany z przedmiotem zamówienia i tym samym nieproporcjonalny do przedmiotu zamówienia, tj. art. 17 ust. 1 pkt 3 uoifp w związku z art. 7 ust. 1 i art. 22 ust. 1a PZP.

Komisja I instancji ustaliła stan faktyczny na podstawie dokumentów znajdujących się w aktach sprawy oraz wyjaśnień złożonych w toku postępowania. Główna Komisja Orzekająca uznała za wiarygodne dowody w postaci dokumentacji zgromadzonej w sprawie, jak również wyjaśnień Obwinionego co do okoliczności przygotowania i przeprowadzenia postępowania o udzielenie zamówienia publicznego oraz wyjaśnień złożonych podczas postępowania wyjaśniającego prowadzonego przez Rzecznika Dyscypliny Finansów Publicznych właściwego w sprawach rozpatrywanych przez Regionalną Komisję Orzekającą w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych przy Regionalnej Izbie Obrachunkowej w Poznaniu.

Bezsporne w niniejszej sprawie są następujące fakty.

W dniu 30 listopada 2012 r. (...), Prezydent Miasta (...), udzielił Obwinionemu, pełniącemu funkcję Zastępcy Prezydenta Miasta (...), upoważnienia w zakresie zamówień publicznych do zatwierdzania specyfikacji istotnych warunków zamówienia, podczas nieobecności Prezydenta Miasta, a Obwiniony przyjął powyższe upoważnienie i potwierdził jego odbiór.

Dowód:

- *upoważnienie z 30 listopada 2012 r.,*
- *wyjaśnienia Obwinionego.*

W dniu 24 lutego 2014 r. Prezydent Miasta (...) powołał Komisję Przetargową do przeprowadzenia postępowania o udzielenie zamówienia publicznego na realizację zadania pn. „Promocja Miasta (...) przez sport”.

SIWZ został przygotowany przez (...) – przewodniczącego Komisji Przetargowej, który od 3 października 2012 r. posiadał upoważnienie w zakresie postępowań o udzielenie zamówień

publicznych m.in. do „opisania przedmiotu zamówienia publicznego w sposób nieutrudniający uczciwej konkurencji”. W SIWZ wskazano, że przedmiotem zamówienia jest promocja Miasta (...) poprzez sport przez podmiot posiadający drużynę żużlową występującą w Polskiej Lidze Żużlowej organizowanej przez Główną Komisję Sportu Żużlowego przy Polskim Związku Motorowym na poziomie nie niższym niż rozgrywki I Ligi”. W SIWZ wymagano również, aby w zakresie wiedzy i doświadczenia wykonawca wykazał, że „w okresie 3 lat przed upływem terminu składania ofert, a jeżeli okres prowadzenia działalności jest krótszy – w tym okresie, prowadził przez minimum jeden rok rozgrywkowy drużynę żużlową uczestniczącą w rozgrywkach Polskiej Ligi Żużlowej organizowanej przez Główną Komisję Sportu Żużlowego przy Polskim Związku Motorowym na poziomie nie niższym niż rozgrywki I ligi, a także, aby wykonawca dysponował na terenie Miasta (...) stadionem do przeprowadzania rozgrywek żużlowych na poziomie rozgrywkowym nie niższym niż rozgrywki I ligi, na którym jednocześnie może przebywać nie mniej niż 5000 widzów oraz drużyną żużlową na poziomie rozgrywkowym nie niższym niż rozgrywki I Ligi”.

SIWZ został zatwierdzony przez Obwinionego. Na dokumencie nie wskazano jednak daty, kiedy Obwiniony zatwierdził SIWZ. Obwiniony przyznał, że zapoznał się z SIWZ przed jego zatwierdzeniem.

Komisja I instancji ustaliła, że SIWZ została zatwierdzona 27 lutego 2014 r. W tym bowiem dniu (...), Prezydent Miasta (...), był nieobecny w pracy, a także w tym dniu zamieszczono na stronie internetowej Urzędu Miasta (...) ogłoszenie o postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego. Ogłoszenie to było zamieszczone na okres od dnia 27 lutego 2014 r. do dnia 6 marca 2014 r.

Dowód:

- *zarządzenie z 24 lutego 2014 r.,*
- *upoważnienie z 3 października 2012 r.,*
- *wyjaśnienia (...),*
- *SIWZ,*
- *wyjaśnienia Obwinionego,*
- *lista obecności w pracy Urzędu Miasta w miesiącu lutym 2014 r.,*
- *protokół kompleksowej kontroli gospodarki finansowej Miasta (...) z 26 lutego 2016 r.*

W wyniku przeprowadzonego postępowania 4 lipca 2014 r. zawarto umowę o zamówienie publiczne nr WMC 75075/8/14 z wykonawcą Start (...) S.A. na kwotę 399.750 zł z VAT.

Dowód:

- *umowa z 4 lipca 2014 r.*

Komisja I instancji uznała, że opisanie w SIWZ w taki sposób przedmiotu zamówienia publicznego mogło utrudnić uczciwą konkurencję a Obwiniony, jako osoba, która zatwierdziła SIWZ, ponosi odpowiedzialność za naruszenie dyscypliny finansów publicznych.

Orzeczenie Komisji I instancji zostało zaskarżone przez obrońcę Obwinionego w części uznającej Obwinionego za odpowiedzialnego naruszenia dyscypliny finansów publicznych.

W odwołaniu obrońca Obwinionego zaskarżonemu orzeczeniu zarzucił naruszenie:

- art. 19 ust. 2 uodnfp, polegające na przyjęciu, że Obwiniony ponosi winę za popełnienie zarzucanego mu czynu, podczas gdy okoliczności sprawy przeczą zaistnieniu przesłanki winy po stronie Obwinionego;
- art. 76 ust. 3 uodnfp, polegające na przyjęciu – wbrew zasadzie rozstrzygania niedających się ustalić okoliczności na korzyść Obwinionego – że Obwiniony zatwierdził SIWZ w dniu 27 lutego 2014 r., podczas gdy data tego zatwierdzenia w rzeczywistości nie może być ustalana ponad wszelką wątpliwość, a w konsekwencji sprawa nie może zostać rozstrzygnięta z uwzględnieniem konieczności ustalenia prawdy materialnej;
- art. 21 uodnfp, poprzez jego błędną interpretację polegającą na przyjęciu, że w razie nieustalenia daty działania bądź zaniechania Obwinionego przyjąć należy datę najbardziej prawdopodobną.

Obrońca Obwinionego wniósł o uchylenie zaskarżonego orzeczenia w części objętej odwołaniem.

Obwiniony ani obrońca nie stawili się na rozprawie przed Główną Komisją Orzekającą.

Zastępca Głównego Rzecznika Dyscypliny Finansów Publicznych w trakcie rozprawy przed Główną Komisją Orzekającą wniósł o utrzymanie wyroku Komisji I instancji.

Rozpoznając sprawę Główna Komisja Orzekająca stwierdziła, co następuje.

Zgodnie z art. 17 ust. 1 pkt 1 uondfp naruszeniem dyscypliny finansów publicznych jest niezgodne z przepisami o zamówieniach publicznych opisanie przedmiotu zamówienia publicznego w sposób, który mógłby utrudniać uczciwą konkurencję. W PZP na podstawie art. 7 ust. 1 zamawiający ma obowiązek przygotować i przeprowadzić postępowanie o udzielenie zamówienia w sposób zapewniający zachowanie uczciwej konkurencji i równe traktowanie wykonawców oraz zgodnie z zasadami proporcjonalności i przejrzystości a na podstawie art. 29 ust. 2 zakazuje się opisywać przedmiot zamówienia w sposób, który mógłby utrudniać uczciwą konkurencję.

W pierwszej kolejności Główna Komisja Orzekająca była zobowiązana rozważyć stan prawny, który przyjęty zostanie za podstawę wydawanego w sprawie rozstrzygnięcia. Stosownie bowiem do art. 24 uondfp, jeżeli w czasie orzekania w sprawie o naruszenie dyscypliny finansów publicznych obowiązuje ustawa inna niż w czasie popełnienia tego naruszenia, stosuje się ustawę nową, z tym, że należy stosować ustawę obowiązującą w czasie popełnienia naruszenia, jeżeli jest ona względniejsza dla sprawcy. Ma to zastosowanie nie tylko do ustawy będącej podstawą wydawania orzeczenia przez organy orzekające (tj. ustawy o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych), ale również do wszystkich szczególnych przepisów prawa, mających znaczenie dla rozpoznania postawionego zarzutu naruszenia dyscypliny finansów publicznych.

Nowelizacją Prawa zamówień publicznych z 22 czerwca 2016 r. nie zmieniono zasady dotyczącej zachowania uczciwej konkurencji w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego. Zasady ogólne zamówień publicznych wyrażone w art. 7 PZP uzupełniono jedynie o zasadę proporcjonalności i przejrzystości. Ponadto, zostało wprowadzone zastrzeżenie o konieczności uwzględnienia w toku udzielania zamówień publicznych wiążących Rzeczpospolitą Polską umów międzynarodowych, w szczególności Porozumienia o Zamówieniach Rządowych Światowej Organizacji Handlu oraz umów międzynarodowych, wiążących Unię Europejską, przyznających robotom budowlanym, dostawom, usługom i wykonawcom z państw-stron tych umów traktowanie nie mniej korzystne niż traktowanie przyznane robotom budowlanym, dostawom, usługom i wykonawcom z Unii Europejskiej. Zmiany te nie wpływają na ocenę zachowania Obwinionego, na podstawie art. 7 PZP, w kontekście możliwości utrudnienia konkurencji. Zmianie nie uległ także art. 17 ust. 1 pkt 1 ustawy o odpowiedzialności za naruszeni dyscypliny finansów publicznych. Ocena prawna

zachowania Obwinionego powinna nastąpić zatem na podstawie stanu prawnego obowiązującego w dacie orzekania.

Zatwierdzając SIWZ Obwiniony dopuścił do tego, że w postępowaniu o udzielenie zamówienia opis przedmiotu zamówienia zawężono możliwość udzielenia zamówienia na promocję miasta przez sport wyłącznie do jednej dyscypliny sportowej – sportu żużlowego. W SIWZ opis przedmiotu zamówienia w sposób jednoznaczny został sformułowany w sposób ograniczający konkurencję. Po pierwsze, dlatego że w postępowaniu mogli wziąć udział tylko wykonawcy zajmujący się sportem żużlowym. Po drugie, dlatego że warunki udziału w postępowaniu znacząco ograniczały liczbę podmiotów, które były w stanie spełnić warunku udziału w postępowaniu, w szczególności, że na przygotowanie ofert przewidziano zaledwie kilka dni (od 27 lutego 2014 r. do 6 marca 2014 r.), a wykonawca miał wykazać, że w okresie 3 lat przed upływem terminu składania ofert, a jeżeli okres prowadzenia działalności jest krótszy – w tym okresie, prowadził przez minimum jeden rok rozgrywkowy drużynę żużlową uczestniczącą w rozgrywkach Polskiej Ligi Żużlowej organizowanej przez Główną Komisję Sportu Żużlowego przy Polskim Związku Motorowym na poziomie nie niższym niż rozgrywki I ligi, oraz, że dysponował na terenie miasta (...) stadionem do przeprowadzania rozgrywek żużlowych na poziomie rozgrywkowym nie niższym niż rozgrywki I ligi, na którym jednocześnie może przebywać nie mniej niż 5 tys. widzów i drużyną żużlową na poziomie rozgrywkowym nie niższym niż rozgrywki I Ligi.

Odpowiedzialność za naruszenie dyscypliny finansów publicznych ma charakter indywidualny i niezależny od odpowiedzialności innych osób. Na osobach pełniących funkcje z zakresu zamówień publicznych spoczywa obowiązek dochowania należytej staranności i przede wszystkim zachowania zgodnego z prawem.

Dla przypisania danej osobie odpowiedzialności, konieczne jest ustalenie, że zachowanie tej osoby jest bezprawne, tzn. stanowiące czyn naruszający dyscyplinę finansów publicznych, określony przez ustawę o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych, oraz zawinione. Pogląd ten potwierdza ugruntowane orzecznictwo Głównej Komisji Orzekającej (np. orzeczenie GKO z 28 marca 2011 r., BDF1/4900/10/11/11/432).

Zgodnie z art. 19 ust. 2 uoondfp winę rozumie się jako zarzut naruszenia normy prawnej w sytuacji, gdy można było od Obwinionego wymagać zachowania zgodnego z prawem. Winę wyłącza trzy okoliczności: dochowanie należytej staranności (art. 19 ust. 2 uoondfp),

niepoczytalność (art. 23 ust. 2 uondfp) i usprawiedliwiona nieświadomość bezprawności czynu (art. 23 ust. 1uondfp).

Dokonując oceny należytej staranności Obwinionego Główna Komisja Orzekająca uznaje, że niemożność przypisania winy występuje jedynie w przypadku, gdy naruszenia nie można było uniknąć mimo dołożenia staranności wymaganej od osoby odpowiedzialnej za wykonanie obowiązku, którego niewykonanie lub nienależyte wykonanie stanowi czyn naruszający dyscyplinę finansów publicznych. Powszechnie uznawany jest pogląd, że „winę będzie można przypisać osobie wówczas, gdy naruszenia dyscypliny finansów publicznych można było uniknąć przy dołożeniu staranności wymaganej od osoby odpowiedzialnej za wykonanie obowiązku, którego niewykonanie lub nienależyte wykonanie stanowi czyn naruszający dyscyplinę finansów publicznych” (A. Rotter, „Wina jako kluczowa przesłanka odpowiedzialności”, s. 42.).

Obwiniony nie zastosował się do przepisów prawa, choć miał obiektywnie możliwość postępowania zgodnie z nimi. Obwiniony decydując się na pełnienie funkcji zastępcy prezydenta miasta oraz przyjmując upoważnienie do wykonywania czynności w ramach zamówień publicznych powinien mieć świadomość, że wiąże się z tym liczne obowiązki i co za tym idzie odpowiedzialność, w tym odpowiedzialność za prawidłowe przygotowanie i przeprowadzenia postępowania o udzielenie zamówienia publicznego. W przypadku gdy Obwiniony nie posiada odpowiedniej wiedzy i kwalifikacji – jest takie zorganizowanie pracy jednostki, by wszelkie aspekty związane z udzielaniem zamówień publicznych były dokonywane zgodnie z prawem. Od osób gospodarujących środkami publicznymi powinno się wymagać znajomości przepisów prawa zamówień publicznych, w tym przede wszystkim podstawowych zasad zamówień publicznych. W szczególności, że Obwiniony był upoważniony do podejmowania czynności z zakresu zamówień publicznych od 30 listopada 2012 r. a postępowania będące przedmiotem oceny w niniejszym postępowaniu przeprowadzono w pierwszym kwartale 2014 r.

Obwiniony osobiście zatwierdził SIWZ. Jego obowiązkiem, odnosząc się do wzorca właściwego zachowania, było zatem zweryfikowanie, czy dokumenty w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego zostały przygotowane zgodnie z przepisami prawa.

Obwiniony miał obiektywną możliwość zachowania się w sposób pozwalający na przeprowadzenie postępowania zgodnie z przepisami powszechnie obowiązującymi.

Według Głównej Komisji Orzekającej, wina Obwinionego, będąca skutkiem niedochowania należytej staranności, polegała na tym, że po zapoznaniu się z przygotowanym przez Komisję Przetargową, w tym przez (...), SIWZ, nie zakwestionował go i nie odmówił jego zatwierdzenia. W sprawie nie zaszły żadne okoliczności, które mogłyby wyłączyć winę Obwinionego.

Naruszono jedną z podstawowych zasad zamówień publicznych. Obwiniony nie może zasłaniać się ani jej niezajomością ani zaufaniem do innego pracownika urzędu, który przygotował projekt SIWZ, w tym opis przedmiotu zamówienia. Od odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych nie można uwolnić się bezrefleksyjnym poleganiem na opinii pracowników (orzeczenie GKO z 6 listopada 2017 r., BDF1.4800.67.2017).

Nie jest także zasadny podniesiony w odwołaniu zarzut, że – wbrew zasadzie rozstrzygania niedających się ustalić okoliczności na korzyść, przyjęto za datę popełnienia naruszenia dzień 27 lutego 2014 r. Taka data została wskazana w protokole kompleksowej kontroli gospodarki finansowej Miasta (...) z 26 lutego 2016 r. Także z wnikliwie przeprowadzonego postępowania dowodowego na wcześniejszym etapie postępowania wynika, że - uwzględniając całokształt okoliczności przygotowania postępowania o udzielenie zamówienia publicznego oraz publikacji ogłoszenia o tym postępowaniu, a także nieobecności Prezydenta Miasta w miesiącu lutym 2014 r, dzień 27 lutego 2014 r. był jedynym dniem, w którym Obwiniony, zgodnie z posiadanym upoważnieniem, mógł dokonać czynności zatwierdzenia SIWZ.

Nawet jednak kwestionując powyższe ustalenie, bezsporne jest, że do naruszenia mogło dojść wyłącznie między dniem 24 lutego 2014 r. (powołanie Komisji Przetargowej) a dniem 27 lutego 2014 r. (publikacja ogłoszenia o zamówieniu publicznym). Komisja I instancji oraz GKO dały wiarę wyjaśnieniom składanym przez Obwinionego, że podpisywał on dokumenty tylko w zakresie wynikającym z umocowania, tj. jedynie w zastępstwie za Prezydenta Miasta w czasie jego nieobecności. Zatem przyjęcie każdej innej daty, tj. między dniem 24 lutego 2014 r. a dniem 26 lutego 2014 r., nie oznaczałoby, że Obwiniony nie ponosi odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych za zarzucany czyn albowiem bezsprzecznie to on dokonał czynności zatwierdzenia SIWZ. Nie doszło zatem do naruszenia art. 76 ust. 3 uoandfp.

W odwołaniu zarzucono naruszenie art. 21 uondfp poprzez jego błędną interpretację, polegającą na przyjęciu, że w razie nieustalenia daty działania bądź zaniechania Obwinionego przyjąć należy datę najbardziej prawdopodobną. Z tym zarzutem nie można się zgodzić. Istotnie z przepisu tego wynika, że co do zasady organy właściwe w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych mają obowiązek ustalić datę dzienną czynu. W rozpoznawanej sprawie takie ustalenia zostały poczynione. Należy jednak podkreślić, że gdyby nie dało się określić dziennej daty popełnienia czynu, a nie ulegałoby wątpliwości, że konkretna osoba popełniła czyn w ciągu jednego z kilku dni, to - przy założeniu, że w czasie orzekania nie ma wątpliwości, że mogło dojść do przedawnienia karalności - nie byłoby (w świetle przesłanek określonych w art. 78 ust. 1 pkt 1 uondfp) żadnych podstaw do uniewinnienia albo umorzenia postępowania, z tego tylko powodu, że tej konkretnej daty dziennej czynu nie można ustalić.

Główna Komisja Orzekająca uznała za prawidłowe czynności w zakresie przeprowadzenia postępowania dowodowego i oceny dowód w sprawie przez Komisję Orzekającą I instancji, w szczególności w zakresie zawinienia Obwinionego.

Główna Komisja Orzekająca stwierdza także, że czyn Obwinionego nie ma cech znikomej szkodliwości dla finansów publicznych z uwagi na fakt, że w realiach niniejszej sprawy doszło do naruszenia jednej z podstawowych zasad prawa zamówień publicznych, tj. zasady uczciwej konkurencji. Także orzeczona kara upomnienia nie może być uznana za zbyt surową. Jest to bowiem najłagodniejsza z katalogu kar przewidzianego w uondfp, a w sprawie nie wystąpiły okoliczności, które pozwalałyby na zastosowanie nadzwyczajnej instytucji jaką jest odstąpienie od wymierzenia kary. W ocenie GKO rezygnacja z wymierzenia kary nie pozwoliłaby osiągnąć celów postępowania, zarówno w odniesieniu do Obwinionego, jak i w zakresie społecznego oddziaływania wobec okoliczności naruszenia jednej z podstawowych zasad prawa zamówień publicznych, które - z uwagi na ich gwarancyjny charakter odnoszący się do zaufania obywateli do podmiotów publicznych dysponujących środkami publicznymi, wymagają szczególnej ochrony.

Wskazując na powyższe, Główna Komisja Orzekająca orzekła, jak w sentencji orzeczenia.